

พระราชบัญญัติ คุ้มครองการดำเนินงานของบริษัทประกันต่อแห่งเอเชีย พ.ศ. 2534

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2534

เป็นปีที่ 46 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของบริษัทประกันต่อแห่งเอเชีย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติ คุ้มครองการดำเนินงานของบริษัทประกันต่อแห่งเอเชีย พ.ศ. 2534

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

บริษัท หมายความว่า บริษัทประกันต่อแห่งเอเชียซึ่งตั้งขึ้นตามความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งบริษัทประกันต่อแห่งเอเชีย ระหว่างประเทศกำลังพัฒนาแห่งภูมิภาคซึ่งเป็นสมาชิกและสมาชิกสมทบของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก ทำ ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยได้ลงนาม เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2520

บรรณสาร หมายความว่า บันทึก หนังสือ ใต้ออบ เอกสาร เอกสารต้นฉบับ ไมโครฟิล์ม ภาพนิ่ง ภาพยนตร์ ฟิล์มและแถบบันทึกเสียง ซึ่งเป็นของหรืออยู่ในความครอบครองของบริษัท

มาตรา 4 เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยของบริษัทให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

- (1) ให้ยอมรับนับถือว่าบริษัทเป็นนิติบุคคลและให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย
- (2) ให้ทรัพย์สินของบริษัทที่อยู่ในประเทศไทยได้รับการคุ้มครองจากการเวนคืน ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เว้นแต่จะเป็นการเวนคืนเพื่อประโยชน์สาธารณะและทางราชการได้มีการกำหนดเงินค่าทดแทนให้ตามความเป็นธรรมโดยมิชักช้า
- (3) บรรณสารของบริษัทจะถูกละเมิดมิได้เว้นแต่ในกรณีที่เป็นคำสั่งของศาล
- (4) ให้บริษัทโอนเงินตราต่างประเทศจากบัญชีเงินตราต่างประเทศของบริษัทได้ตามความจำเป็นสำหรับการดำเนินงานของบริษัท โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน แต่บริษัทต้องรายงานการโอนเงินดังกล่าวให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา 5 ภายใต้บังคับมาตรา 6 ให้บริษัทได้รับยกเว้นภาษีอากรที่พึงปวงสำหรับกองทุนเบี่ยประกันภัย เงินได้ที่ได้จากนอกราชอาณาจักร และเงินปันผลของผู้ถือหุ้นของบริษัท รวมทั้งพันธกรณีที่จะต้องชำระภาษีและหักภาษี ณ ที่จ่าย

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร ให้ถือว่าบริษัทเป็นบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และบริษัทต้องเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการของบริษัทในราชอาณาจักร

ในการกำหนดกำไรสุทธิของบริษัทที่จะต้องเสียภาษี ให้นำเฉพาะเงินได้ที่ได้ในราชอาณาจักร เว้นแต่เงินได้จากการรับประกันภัยรวมคำนวณเป็นเงินได้ของบริษัท ส่วนรายจ่ายของสำนักงานใหญ่ของบริษัทให้คำนวณตามอัตราส่วนของรายรับทั้งหมด เว้นแต่รายรับจากการรับประกันภัยในราชอาณาจักร

มาตรา 7 ในการดำเนินงานของบริษัทในราชอาณาจักร ให้บริษัทได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตและกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

มาตรา 8 ให้บริษัทได้รับยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่สำหรับทรัพย์สินที่ใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของบริษัท

มาตรา 9 ให้เครื่องจักร เครื่องเรือน เครื่องใช้ในสำนักงาน รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ของบริษัทที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ และได้รับความเห็นชอบในการนำเข้าจากกระทรวงการต่างประเทศแล้ว ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรและค่าธรรมเนียมอื่น แต่ถ้าต่อมาได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวในราชอาณาจักรให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 10 ให้ผู้แทนประเทศสมาชิกของบริษัทซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยและไม่มียี่สิบที่อยู่ถาวรในประเทศไทยได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะเงินได้ที่ได้รับจากบริษัท

มาตรา 11 ให้พนักงานของบริษัทซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยและไม่มียี่สิบที่อยู่ถาวรในประเทศไทย ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้ให้ความเห็นชอบแล้วได้รับยกเว้น

(1) ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรเฉพาะเงินได้ที่ได้รับจากบริษัท

(2) การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

(3) อากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรและภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรและค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับของใช้ส่วนตัว ของใช้ในบ้านและรถยนต์หนึ่งคันที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันรับหน้าที่ในประเทศไทยและได้รับความเห็นชอบในการนำเข้าจากกระทรวงการต่างประเทศแล้ว แต่ถ้าต่อมาได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวในราชอาณาจักรให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(4) ข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองนอกจากในส่วนที่ว่าด้วยการเป็นโรคที่ต้องห้ามมิให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร และการมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

(5) การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

ให้คู่สมรส บิดามารดา และบุตรซึ่งอยู่ในความอุปการะของพนักงานของบริษัทตามมาตรานี้ และกระทรวงการต่างประเทศได้ให้ความเห็นชอบแล้วได้รับยกเว้นตาม (4) และ (5) ด้วย

มาตรา 12 ให้บริษัทได้รับยกเว้นภาษีอากรทั้งปวงสำหรับเงินได้ที่ได้จากการลงทุนของบริษัทในรูปหลักทรัพย์ของรัฐบาลและเงินฝากกับธนาคารหรือสถาบันการเงินภายในวงเงินไม่เกินสี่สิบล้านบาทเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ความตกลงว่าด้วยสำนักงานใหญ่ของบริษัทประกันต่อแห่งเอเชียระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับบริษัทประกันต่อแห่งเอเชีย ทำ ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย เมื่อวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2530 มีผลใช้บังคับ

มาตรา 13 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งบริษัทประกันต่อแห่งเอเชียซึ่งมีความมุ่งประสงค์ในอันที่จะส่งเสริมและเร่งรัดพัฒนาธุรกิจการประกันต่อของประเทศไทยและของประเทศที่กำลังพัฒนาอื่นในเอเชีย เพื่อช่วยประหยัดเงินตราที่แต่ละประเทศต้องส่งออกในรูปของการชำระเบี้ยประกันภัยกับประเทศต่าง ๆ ที่พัฒนาแล้ว และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย และความตกลงดังกล่าวกำหนดให้มีสำนักงานใหญ่ของบริษัทขึ้นในประเทศไทย ซึ่งรัฐบาลได้ตกลงที่จะให้ความคุ้มครองการดำเนินงานของบริษัทดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้